ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1958

Vyhlásené: 07.11.1958 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

68

Vyhláška ministra spravodlivosti

z 30. októbra 1958

o úplnom znení zákona č. 51/1955 Zb. o národných podnikoch a niektorých iných hospodárskych organizáciách

Podľa čl. V zákona č. 67/1958 Zb. vyhlasujem v prílohe úplné znenie zákona č. 51/1955 Zb. o národných podnikoch a niektorých iných hospodárskych organizáciách, ako vyplýva z neskorších predpisov.

Dr. Škoda v. r.

Príloha vyhlášky č. 67
1958 Zb.

Zákon

z 24. októbra 1955 č. 51 Zb.

o národných podnikoch a niektorých iných hospodárskych organizáciách v znení vyplývajúcom z neskorších predpisov

Národné zhromaždenie Československej republiky sa uznieslo na tomto zákone:
Základné ustanovenia

§ 1

(1) Za účelom úspešného plnenia svojho základného poslania zásobovať národné hospodárstvo výrobkami vysokej technickej úrovne v potrebnom množstve, druhoch a akosti pri stálom zvyšovaní produktivity práce a najúčelnejšom využívaní materiálových a finančných zdrojov spoločnosti sa priemysel spravidla organizuj a riadi podľa svojich odvetví a hlavných odborov.

(2) Ak to vyžaduje povaha výroby alebo iná dôležitá potreba, môže sa výroba v odvetví alebo odbore organizovať a riadiť aj podľa územných hľadísk.

(3) Ustanovenia tohoto zákona platia aj pre iné odvetvia národného hospodárstva než odvetvia priemyslové, pokiaľ kompetentný minister, prípadne vedúci ústredného orgánu štátnej správy (ďalej len „kompetentný minister“) v nich organizuje hospodárske organizácie formou národných podnikov; pritom sa základné ustanovenia (§§ 1 až 5) použijú primerane.

§ 2

(1) Výroba toho istého priemyslového odboru alebo jeho ucelenej časti (ďalej len „odbor“) sa pokiaľ možno zahrňuje do jednej výrobno-hospodárskej jednotky.

(2) V odbore zvlášť rozsiahlom alebo v odbore, ktorý je organizovaný a riadený aj podľa územných hľadísk, môže byť výroba zahrnutá do niekoľkých výrobno-hospodárskych jednotiek.

§ 3

(1) Výrobno-hospodárska jednotka zodpovedá za zásobovanie národného hospodárstva výrobkami určeného jej odboru a za rozvoj odboru v súlade s vývojom potrieb, ktorý určujú výhľadové plány. Je preto povinná sústavne zvyšovať technickú, technologickú a ekonomickú úroveň odboru a zabezpečovať nepretržitý rast produktivity práce, stúpajúcu akosť výrobkov a znižovanie vlastných nákladov.

(2) Vo výrobno-hospodárskych jednotkách sa sústreďujú všetky druhy činnosti potrebné na to, aby v týchto jednotkách prebiehal ucelený pracovný proces až k dohotoveniu a odovzdaniu výrobku odberateľovi a aby tieto jednotky mohli aj inak úspešne plniť úlohy uvedené v odseku 1 (napr. činnosť výskumná, vývojová, projektová, montážna, odbytová).

(3) Výrobno-hospodárska jednotka sa stará podľa potrieb národného hospodárstva aj o výrobu z iného odboru, ktorá je v nej umiestená na využitie zariadení alebo z iného hospodárskeho dôvodu.

(4) Ak je výroba toho istého odboru zahrnutá do niekoľkých výrobno-hospodárskych jednotiek, zabezpečuje jednotné riadenie odboru a jeho rozvoja nadriadený orgán, pokiaľ nebola týmto riadením v určenom jej rozsahu poverená niektorá organizácia (§ 54).

§ 4

Výrobno-hospodárskymi jednotkami sú:

a) národný podnik určený za výrobno-hospodársku jednotku;

b) vedúci národný podnik s jedným alebo niekoľkými podriadenými národnými podnikmi alebo účelovými organizáciami (§ 53);

c) združenie s podriadenými národnými podnikmi a prípadne s podriadenými účelovými organizáciami.

§ 5

Základným článkom organizácie výrobno-hospodárskych jednotiek je národný podnik.

Prvý oddiel
Zriaďovanie národných podnikov

§ 6

Národné podniky zriaďuje v súlade s potrebami rozvoja národného hospodárstva kompetentný minister. Pred zriadením národného podniku je povinný si vyžiadať vyjadrenie ministra financií, rady krajského národného výboru, v územnom obvode ktorého má byť sídlo národného podniku, ako aj vyjadrenie ústredného výboru kompetentného odborového zväzu.

§ 7

(1) Pri zriaďovaní národného podniku kompetentný minister:

a) vydá zriaďovaciu listinu,

b) určí majetok, ktorý sa národnému podniku zveruje do správy.

(2) Riaditeľ požiada o zápis národného podniku do podnikového registra a urobí všetky opatrenia potrebné na začatie činnosti národného podniku. Taktiež zabezpečí, aby sa vykonala úplná inventarizácia majetku, ktorý je národnému podniku zverovaní do správy, a aby sa zostavila otváracia súvaha národného podniku.

§ 8

Zriaďovacia listina musí obsahovať:

a) názov národného podniku a jeho sídlo; z názvu musí byť zrejmé, že ide o národný podnik;

b) označenie orgánu, ktorý národný podnik zriadil, a právneho predpisu, na podklade ktorého došlo k zriadeniu;

c) názov orgánu, ktorému je národný podnik podriadený;

d) deň, ku ktorému sa má národný podnik zapísať do podnikového registra;

e) základný výrobný program národného podniku, prípadne jeho základné úlohy.

Druhý oddiel
Právne pomery národného podniku

§ 9

(1) Národný podnik je právnickou osobou; stáva sa ňou zápisom do podnikového registra.

(2) V žiadosti o zápis do podnikového registra treba uviesť deň, ku ktorému má byť národný podnik zapísaný; nemožno však žiadať o zápis so spätnou účinnosťou.

§ 10

(1) Národný podnik môže nadobúdať len také práva a vstupovať len do takých záväzkov, ktoré sú v súlade s plnením jeho úloh určených najmä zriaďovacou listinou alebo štatútom.

(2) Právne úkony národného podniku, ktoré nie sú v súlade s plnením jeho úloh, sú ako nezákonné neplatné. Ak sa ktoroukoľvek stranou začalo s plnením na základe takého právneho úkonu, musí sa všetko to, čo bolo alebo má byť plnené stranou, ktorá v čase právneho úkonu o nezákonnosti vedela alebo vedieť musela, odviesť do štátneho rozpočtu. Namiesto nepeňažného plnenia odvádza sa do rozpočtu jeho peňažná hodnota.

(3) Na neplatnosť takých úkonov prihliadajú súdy a arbitrážne orgány z úradnej povinnosti; v rozhodnutí zisťujúcom neplatnosť právneho úkonu určí súd (arbitrážny orgán) peňažnú sumu, ktorú sú strany povinné odviesť podľa predchádzajúceho odseku do štátneho rozpočtu.

§ 11

(1) Čo do záväzkov národného podniku možno sa uspokojiť iba z majetku, ktorý má národný podnik v správe, s výnimkou jeho základných fondov. Štát nie je zodpovedný za záväzky národného podniku.

(2) Z majetku, ktorý má národný podnik v správe, nemožno ani žiadať, ani dosiahnuť uspokojenie pohľadávok proti štátu.

Tretí oddiel
Majetok a záväzky národného podniku

§ 12

Vlastníkom majetku národného podniku je štát. Národnému podniku je tento majetok zverený do správy. I vo veciach tohoto majetku národný podnik koná vo vlastnom mene.

§ 13

Národný podnik je vybavený základnými fondmi a v najnutnejšej miere aj obežnými prostriedkami.

§ 14

(1) Národné podniky sú oprávnené a povinné vo vlastnom mene so starostlivosťou socialistických hospodárov mať v držbe a ochraňovať zverené základné fondy, sústavne zlepšovať ich technickú úroveň, plne ich využívať a nakladať s nimi čo najúčelnejšie, ako to vyžaduje plnenie úloh štátneho plánu rozvoja národného hospodárstva.

(2) Základné fondy možno scudzovať alebo zaťažiť len v prípadoch určených osobitnými predpismi. Tieto predpisy určujú aj podrobnosti o správe základných fondov, najmä o prevodoch ich správy, o nakladaní s prebytočnými základnými fondmi, ako aj o likvidácii základných fondov.

(3) Základné fondy, ktoré nie sú prebytočné, nemôžu sa zásadne prenechať na užívanie inej organizácii. Ak nie sú také fondy dočasne využité, môžu sa prenajať inej organizácii socialistického sektora. Kompetentný minister určuje po dohode s ministrom financií podmienky, za ktorých

môžu sa zmluvy o prenájme týchto základných fondov uzavierať, ďalej povinnosti a zodpovednosť strán, ako aj majetkové sankcie na nesplnenie povinností.

§ 15

(1) Tiež ostatný národný majetok je národný podnik povinný ochraňovať a čo najúčelnejšie a najhospodárnejšie ho používať pre plánované úlohy.

(2) Kompetentný minister alebo orgán ním poverený môže vyňať z národného podniku časti tohoto majetku a urobiť o nich opatrenie vo vlastnom odbore pôsobnosti alebo ich v dohode s iným ministrom previesť do jeho právomoci.

§ 16

(1) Kompetentný minister alebo orgán ním poverený, ktorý zveruje národný majetok do správy národného podniku, zároveň určí, ktoré záväzky patriace k zverovanému majetku prechádzajú na národný podnik. Ak sa prevádza správa základných fondov dohodou zúčastnených organizácií, upraví sa prechod záväzkov v tejto dohode.

(2) Kompetentný minister môže po dohode s ministrom financií previesť na národný podnik aj iné záväzky.

(3) Kompetentný minister alebo orgán ním poverený môže vyňať z národného podniku záväzky a urobiť o nich opatrenia vo vlastnom odbore pôsobnosti alebo ich v dohode s iným ministrom previesť do jeho právomoci.

(4) Prechodom záväzkov podľa prechádzajúcich odsekov sa predošlý dlžník oslobodzuje. Na taký prechod nie je potrebné privolanie veriteľov.

§ 17

(1) Dňom, keď sa majetok stáva časťou základných fondov národného podniku, zanikajú záložné práva viaznuce na tomto majetku; súd ich vymaže na návrh národného podniku. Pohľadávky zabezpečené záložným právom zostávajú nedotknuté.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na prípady, v ktorých vláda povolí výnimku na návrh kompetentného ministra, urobený v dohode s ministrom financií.

(3) Osobitné predpisy určujú, za ktorých podmienok zanikajú vecné bremená viaznuce na majetku, ktorý patrí k základným fondom národného podniku.

Štvrtý oddiel
Zásady vedenia a hospodárenia národných podnikov

§ 18

(1) Pri všetkej činnosti národného podniku sa dôsledne uplatňuje zásada plánovitosti.

(2) Vedenie národného podniku je povinné plánovito a iniciatívne usilovať sa o zdokonaľovanie výroby a o zabezpečenie potrieb národného hospodárstva i s výhľadom na budúce roky.

§ 19

Každú hospodársku otázku treba riešiť v jednote s jej politickou stránkou a danou hospodársko-politickou smernicou. Pri rozhodovaní treba podriaďovať v záujme celého národného hospodárstva úzko obmedzené záujmy k potrebám celku.

§ 20

(1) Vedenie národného podniku a jeho organizačných útvarov prislúcha vždy jednému vedúcemu, ktorý v rámci svojej právomoci samostatne rozhoduje a udeľuje rozkazy podriadeným pracovníkom.

(2) Každý pracovník v národnom podniku je bezprostredne podriadený len jednému vedúcemu.

(3) Vedúcim organizačných útvarov sa právomoc zveruje v najširšej miere; pritom sa na vyšších organizačných stupňoch sústreďujú len veci zásadnej dôležitosti a také veci, ktoré môžu sa účelnejšie obstarávať spoločne pre viac podriadených útvarov.

§ 21

(1) Vedúci sú povinný vytvárať podmienky pre najširšiu a bezprostrednú účasť pracujúcich na riadení národného podniku organizovanú Revolučným odborovým hnutím. Pri zabezpečovaní tejto účasti, uskutočňovanej najmä formou výrobných porád a socialistického súťaženie, ako aj rozvíjaním hnutia vynálezcov a zlepšovateľov, vedúci úzko spolupracujú s kompetentnými orgánmi odborovej organizácie.

(2) Vedúci zabezpečujú ,a by sa orgány odborovej organizácie v podniku a závode mohli zúčastniť príprav a zostavovania plánu a jeho kontroly, a vyžadujú si ich stanovisko a návrhy aj na zabezpečenie technického rozvoja, na plán práce, na otázky odmeňovania a na všetky iné dôležité opatrenia.

(3) Iniciatíva robotníkov a technikov je nevyčerpateľným zdrojom technického pokroku. Vedúci sú preto povinní dbať o to, aby sa sústavne a pohotovo využívali všetky podnety pracujúcich, ktoré smerujú k zlepšeniu činnosti národného podniku. Pracujúci sa musia oboznámiť s tým, ako sa ich podnety použili.

§ 22

Vedenie národného podniku je povinné systematicky pracovať na technickom rozvoji výroby a ustavične usilovať sa o to, aby základný výrobný program národného podniku bol na svetovej technickej úrovni.

§ 23

(1) Národný podnik hospodári podľa zásad chozrasčotu, kladúcich dôraz najmä na to, aby podnik dôsledne uhradzoval svoje výdavky na prevádzku i na svoj rozvoj z vlastných príjmov, neustále znižoval vlastné náklady a sústavne zlepšoval výsledky svojho hospodárenia pôsobením podnetov spojujúcich hmotné záujmy celku i jednotlivých pracovníkov.

(2) Vnútri národného podniku sa uplatňuje vnútropodnikový chozrasčot smerujúci k dosiahnutiu najvyššej hospodárnosti vo výsledkoch práce nižších útvarov.

(3) Úlohou všetkých pracovníkov národného podniku je znižovať potrebu pracovného času, spotrebu materiálov, surovín, paliva a energie, plne využívať základné fondy, účinne pomáhať pri zavádzaní novej techniky a pokrokovej technológie a pri zlepšovaní organizácie práce a zabezpečovať tak neustály rast produktivity práce a vysokú hospodárnosť.

§ 24

Stále zlepšovanie úrovne hospodárenia národného podniku a jeho riadenie vyžaduje, aby vedenie podniku sústavne vytváralo podmienky pre zvyšovanie hmotnej zainteresovanosti všetkých organizačných jednotiek a pracovníkov podniku na výsledkoch ich práce a práce národného podniku. Správne využívanie hmotnej zainteresovanosti spojuje záujmy jednotlivcov so záujmami celku a napomáha stále lepšie uspokojovanie potrieb jednotlivcov pri súčasnom uspokojovaní potrieb celku.

Piaty oddiel
Riaditeľ národného podniku

§ 25

(1) Na čele národného podniku je riaditeľ, ktorý organizuje a vedie činnosť národného podniku a koná v jeho mene.

(2) V súlade so základnými ustanoveniami §§ 4 a 5 určuje práva a povinnosti riaditeľa národného podniku štatút (§ 65). Riaditeľ najmä

a) riadi zostavovanie plánu podniku a schvaľuje ho v súlade so základnými úlohami určenými podniku nadriadeným orgánom, zabezpečuje rovnomerné plnenie plánu a jeho žiadúce prekročenie zvlášť aj rozvojom tvorivej iniciatívy pracujúcich a zvyšovaním ich účasti na riadení,

b) zabezpečuje zavádzaním najvyššej techniky, pokrokovej technológie a zlepšovaním organizácie práce neustály rast produktivity práce a hospodárnosť v činnosti podniku,

c) zabezpečuje rýchle využitie vynálezov, zlepšovacích návrhov a iných poznatkov čerpaných z technických informácií každého druhu,

d) stará sa o neustále zlepšovanie organizácie podniku a zvyšovanie úrovne jeho riadenia, najmä za pomoci kolektívnych poradných orgánov podniku. Pritom sa stará o čo najväčšiu pohotovosť národohospodárskej evidencie a sústavnosť technických a ekonomických rozborov,

e) riadi výber, rozmiesťovanie a výchovu kádrov a stará sa o stále zlepšovanie pracovných podmienok zamestnancov,

f) dbá o zachovávanie štátnej disciplíny, najmä o zachovávanie štátneho, hospodárskeho a služobného tajomstva, zmluvnej, finančnej, technologickej a pracovnej disciplíny a mzdových predpisov,

g) dbá o dôsledné uplatňovanie zásady odmeňovania podľa množstva a akosti práce,

h) dbá o účelné využitie a ochranu celého majetku národného podniku,

ch) stará sa o ochranu zdravia a o bezpečnosť pri práci.

(3) Riaditeľ rozhoduje vo veciach národného podniku samostatne, pokiaľ rozhodnutie niektorej veci nie je vyhradené nadriadenému orgánu.

(4) Riaditeľ zodpovedá za riadnu činnosť národného podniku a za splnenie jeho úloh. Nárok na náhradu škody, prípadne iné majetkové nároky proti riaditeľovi uplatňuje v mene národného podniku nadriadený orgán.

§ 26

(1) Riaditeľ národného podniku určeného za výrobno-hospodársku jednotku a riaditeľa vedúceho národného podniku vymenúva a z funkcie odvoláva kompetentný minister po vyjadrení ústredného

výboru kompetentného odborového zväzu; u riaditeľov národných podnikov, ktoré sú podriadené vedúcemu národnému podniku alebo združeniu, prislúcha toto právo riaditeľovi vedúceho národného podniku (združenia), pokiaľ si ho nevyhradil kompetentný minister. Vymenúvanie a odvolávanie sa robí písomne.

(2) Riaditeľ sľúbi orgánu, ktorý ho vymenoval, že bude svedomito plniť svoje povinnosti v súlade so záujmami štátu; sľub zároveň potvrdí písomne. Dňom zloženia sľubu sa riaditeľ ujíma svojej funkcie a stáva sa zamestnancom národného podniku, pokiaľ ním nebol už skôr.

(3) Funkcia riaditeľ zaniká odvolaním alebo vzdaním sa funkcie. Vzdanie sa funkcie nadobúda účinnosť dňom, ku ktorému bolo prijaté orgánom, ktorý riaditeľa vymenoval.

(4) Na vymenúvanie, odvolávanie a prepúšťanie riaditeľa sa nevzťahujú predpisy o spolupôsobení závodného výboru odborového zväzu pri prijímaní zamestnancov, ich zaraďovaní na pracovné miesta a pri ich prepúšťaní. Na vymenúvanie a prepúšťanie riaditeľa nie je potrebný súhlas kompetentného odboru rady okresného národného výboru.

(5) Odvolaním alebo vzdaním sa funkcie pracovný pomer riaditeľa nezaniká; o jeho zániku platia všeobecné predpisy.

§ 27

(1) Pri odvolaní riaditeľ národného podniku alebo pri jeho vzdaní sa funkcie je nadriadený orgán povinný zabezpečiť, aby doterajší riaditeľ bez meškania odovzdal za účasti zástupcu nadriadeného orgánu vedenie národného podniku novému riaditeľovi.

(2) Ak nebolo možno doteraz vymenovať nového riaditeľa, určí nadriadený orgán, komu sa má vedenie národného podniku odovzdať.

§ 28

Pri odovzdávaní vedenia národného podniku sa zistí a zhodnotí stav a výsledky činnosti národného podniku, jej nedostatky a závady. O tom sa spíše zápisnica, v ktorej sa uvedie najmä prehľad:

a) o plnení plánovaných úloh,

b) o základných fondoch a obežných prostriedkoch národného podniku, ako aj o pohľadávkach a záväzkoch,

c) o finančnom hospodárení národného podniku, o plnení hospodárskych zmlúv a o stave evidencie v národnom podniku,

d) o stave využitia zlepšovacích návrhov,

e) v podnikoch, v ktorých sa pripravuje alebo prevádza výstavba, tiež prehľad o jej zabezpečení projektovou a rozpočtovou dokumentáciou,

f) v stavebnomontážnych podnikoch aj prehľad o tom, ako je ich výrobný plán zabezpečený projektovou a rozpočtovou dokumentáciou.

§ 29

(1) Ak sa zistia pri odovzdaní vedenia národného podniku závažné závady, nariadi nový riaditeľ čiastkovú alebo úplnú inventarizáciu hospodárskych prostriedkov a požiada zástupcu nadriadeného orgánu o vykonanie revízie národného podniku. nový riaditeľ bez meškania urobí aj opatrenie na odstránenie závad a na zabezpečenie splnenia plánovaných úloh; taktiež je povinný volať na zodpovednosť všetky osoby, u ktorých sa zistilo porušenie povinností.

(2) Vedúci nadriadeného orgánu je povinný preskúmať vykonanie týchto opatrení, prípadne sám urobiť ďalšie nutné opatrenia.

§ 30

(1) V čase neprítomnosti alebo zaneprázdnenosti riaditeľ zastupuje ho v plnom rozsahu jeho právomoci zástupca. Vymenúvanie a odvolávanie zástupcu riaditeľ upravuje štatút (§ 65), ktorý aj určuje, ak je viacej zástupcov riaditeľ, ich poradie. Štatút môže tiež určiť, že niektorá funkcia v národnom podniku je spojená s funkciou zástupcu riaditeľ. Na vymenúvanie a odvolávanie zástupcu riaditeľ sa nevzťahujú predpisy o spolupôsobení závodného výboru odborového zväzu pri zaraďovaní zamestnancov na pracovné miesta.

(2) Okrem riaditeľ a jeho zástupcu môžu v mene národného podniku konať aj osoby, ktorých na to riaditeľ (jeho zástupca) splnomocní, a to v rozsahu udeleného splnomocnenia.

Šiesty oddiel
Zamestnanci

§ 31

Pracovné a mzdové pomery zamestnancov národného podniku sa spravujú ustanoveniami platnými pre zamestnancov, na ktorých sa vzťahujú predpisy o štátnej mzdovej politike.

§ 32

Pokiaľ tento zákon alebo predpisy podľa neho vydané neustanovujú inak, sú potrebné na prijatie a prepustenie zamestnancov predchádzajúce prejednanie a súhlas závodného výboru odborového zväzu; aj iné dôležité otázky týkajúce sa jednotlivých zamestnancov, najmä ich zaraďovanie na pracovné miesta, ako aj otázky týkajúce sa všetkých zamestnancov alebo ich skupín musia sa vopred prejednať so závodným výborom odborového zväzu. Predchádzajúce prejednanie a súhlas závodného výboru odborového zväzu nie sú potrebné na prijatie zamestnancov získaných náborom vykonávaným výkonnými orgánmi národných výborov alebo prijímaných len na dobu prechodnej potreby nepresahujúcu dobu 6 pracovných dní. Ak nie je ustanovené inak, je na prijatie a prepustenie zamestnancov potrebný aj predchádzajúci súhlas kompetentného odboru rady okresného národného výboru.

§ 33

(1) Spoločný záujem národného podniku a jeho zamestnancov na úspešnom plnení úloh podniku a vzornom plnení pracovných povinností vyjadruje pracovný poriadok, ktorý vydá riaditeľ podniku v dohode s kompetentným orgánom odborového zväzu podľa vzorového pracovného poriadku. Vzorový pracovný poriadok vydá vláda na návrh Ústrednej rady odborov a vyhlási ho v úradnom liste.

(2) Za porušenie pracovných povinností možno ukladať zamestnancom ako kárne opatrenia napomenutie, verejné napomenutie alebo dočasné prevedenie na inú prácu až na dobu troch mesiacov. Ukladanie napomenutia a verejného napomenutia riaditeľovi podniku podrobnejšie upraví štatút (§ 65), ukladanie kárnych opatrení ostatným zamestnancom podrobnejšie upravia pracovné poriadky, a to podľa zásad vymedzených vzorovým pracovným poriadkom.

(3) Pracovný poriadok je záväzný, len čo bol v podniku riadne vyhlásený.

§ 34

(1) Riaditeľ národného podniku, prípadne vedúci závodu uzaviera v mene národného podniku so zamestnancami zastúpenými kompetentným orgánom odborového zväzu kolektívnu zmluvu, ktorá najmä určí, ako sa budú zabezpečovať hlavné plánované úlohy podniku a ako sa bude uplatňovať pokroková technika, technológia, organizácia práce, zásady mzdovej politiky a hmotnej zainteresovanosti jednotlivcov a kolektívov, rozpočet podnikového fondu pracujúcich, ako aj vzájomné záväzky vedenia a zamestnancov zamerané na zvyšovanie produktivity práce, na zhospodárnenie činnosti podniku, na zvyšovanie bezpečnosti pri práci a na prehlbovanie starostlivosti o pracujúcich po stránke sociálnej, zdravotnej a kultúrnej.

(2) V dielňach a prevádzkach sa uzaviera medzi vedúcim týchto útvarov a kompetentným orgánom základnej organizácie odborového zväzu dohovor, ktorý rieši otázky plnenia základných plánovaných úloh a starostlivosti a zamestnancov podľa podmienok jednotlivých dielní a prevádzok.

(3) Riaditeľ národného podniku, vedúci pracovníci a orgány odborového zväzu kontrolujú a prejednávajú plnenie povinností určených kolektívnou zmluvou a dohovorom a zodpovedajú za ich splnenie. Na plnenie kolektívnych zmlúv a dohovorov dozerá orgán nadriadený podniku a vyšší orgán kompetentného odborového zväzu. Tieto orgány tiež spoločne rozhodujú spory vzniknuté z plnenia kolektívnej zmluvy a dohovoru.

(4) Podrobnosti o kolektívnych zmluvách a dohovoroch určí Ústredná rada odborov

§ 35

K rozvíjaniu tvorivej iniciatívy zamestnancov a k podnieteniu ich hmotného záujmu na plnení plánu prispievajú podnikové fondy pracujúcich, ktoré sú v národných podnikoch zriaďované podľa osobitných predpisov.

Siedmy oddiel
Vnútorná organizácia národných podnikov

§ 36

Vnútorná organizácia národného podniku musí zodpovedať zásadám platným pre vedenie a hospodárenie národných podnikov (§§ 18 až 24) a musí zabezpečovať úspešné a hospodárne plnenie plánovaných úloh. Ak treba vykonať zmeny vo vnútornej organizácii národného podniku, najmä za účelom dosiahnutia lepších hospodárskych výsledkov, musia sa vykonávať tak, aby sa nimi nevyvolávali poruchy v činnosti národného podniku.

§ 37

(1) Národný podnik sa člení na organizačné útvary, ktorým je v rámci činnosti podniku presne vymedzená pôsobnosť a určené úlohy.

(2) Vnútorné členenie národného podniku musí byť úmerné jeho rozsahu a povahe jeho činnosti a musí zabezpečovať dokonalú vzájomnú spoluprácu všetkých útvarov; pritom najmú počet a rozsah zložiek správneho aparátu musí zodpovedať zásade najvyššej hospodárnosti.

§ 38

(1) Riaditeľ je povinný do troch mesiacov od zápisu národného podniku do podnikového registra, prípadne v lehote určenej nadriadeným orgánom vydať organizačný poriadok (pre podniky

novobudované predbežný organizačný poriadok) vypracovaný podľa zásad stanovených v štatúte (§ 65). Organizačný poriadok národného podniku podriadeného vedúcemu národnému podniku (združeniu) musí zároveň nadväzovať na organizačný poriadok vedúceho národného podniku (združenia). Do doby, než sa vydá organizačný poriadok, riaditeľ urobí nutné opatrenia na zabezpečenie riadneho chodu podniku.

(2) Organizačný poriadok ustanovuje vnútornú organizáciu národného podniku, najmä určuje jeho organizačné útvary, vymedzuje pôsobnosť týchto útvarov, ich vzájomné vzťahy a spoluprácu, určuje, kto vymenúva vedúcich jednotlivých útvarov, a určuje ich právomoc a zodpovednosť.

§ 39

(1) Ak to vyžadujú hospodárske potreby, najmä styk s odberateľmi, môže kompetentný minister určiť, že sa niektorý miestne oddelený útvar národného podniku zapíše do podnikového registra ako pobočný závod; pobočný závod nie je právnickou osobou.

(2) Vedúci pobočného závodu je oprávnený robiť v mene národného podniku právne úkony týkajúce sa pobočného závodu.

Ôsmy oddiel
Prevádzanie, zlučovanie, rozdeľovanie a zrušovanie národných podnikov

§ 40

Kompetentný minister môže previesť národný podnik alebo jeho časť do pôsobnosti iného ministra v dohode s ním.

§ 41

(1) Kompetentný minister môže zlúčiť národný podnik s iným národným podnikom. Zlučovaný národný podnik zaniká dňom, ku ktorému bolo zlúčenie zapísané do podnikového registra; týmto dňom prechádzajú jeho majetok a záväzky na preberajúci národný podnik.

(2) Kompetentný minister môže vykonať splynutie dvoch alebo viacerých národných podnikov v nový národný podnik. Splynuvšie národné podniky zanikajú a ich majetok a záväzky prechádzajú na nový národný podnik dňom, ku ktorému bol tento národný podnik zapísaný do podnikového registra.

(3) Národný podnik môže byť opatrením kompetentného ministra rozdelený na dva alebo viacej národných podnikov. Rozdelený národný podnik zaniká a jeho majetok a záväzky prechádzajú na nové národné podniky dňom, ku ktorému boli tieto národné podniky zapísané do podnikového registra, a to v rozsahu, ktorý určí kompetentný minister.

§ 42

(1) Pri zlúčení, splynutí alebo rozdelení národných podnikov musí byť ku dňu zániku, prípadne vzniku národných podnikov vykonaná úplná inventarizácia hospodárskych prostriedkov a zostavená súvaha národných podnikov, ktorých sa tieto opatrenia týkajú. To neplatí v prípade zlučovania pre preberajúci národný podnik.

(2) Ustanovenia o odovzdaní vedenia národného podniku pre zmene riaditeľa platia obdobne i v prípade prevedenia, zlúčenia, splynutia a rozdelenia národných podnikov. Spísania zápisnice sa zúčastnia aj vedúcu útvarov národných podnikov, ktorých sa tieto opatrenia týkajú.

(3) Riaditeľ preberajúceho národného podniku, prípadne novovzniknutého národného podniku je povinný bez meškania upovedomiť všetky organizácie a orgány štátnej správy, ktoré budú dotknuté zlúčením, splynutím alebo rozdelením národného podniku.

§ 43

(1) Kompetentný minister môže zrušiť národný podnik.

(2) Pritom môže celý majetok a všetky záväzky zrušeného národného podniku previesť na iné právnické osoby štátneho socialistického sektora; a prechod záväzkov nie je potrebné privolenie veriteľov. Ustanovenie § 42 ods. 3 platí obdobne.

(3) Ak neurobí kompetentný minister opatrenia podľa odseku 2, vykoná sa likvidácia zrušeného národného podniku podľa predpisov, ktoré vydá minister financií. V týchto predpisoch sa môže tiež určiť, že pohľadávky veriteľov zrušeného národného podniku zanikaj, ak nebudú prihlásené v určenej lehote; taktiež môže sa určiť, v akom poradí sa prihlásené pohľadávky vyrovnajú.

(4) O výmaz zrušeného národného podniku z podnikového registra požiada riaditeľ, a ak došlo k likvidácii, likvidátor.

§ 44

(1) Prevádzkovanie národných podnikov a ich častí, zlučovanie, splynutie ako aj zrušovanie sa smie vykonávať len vtedy, ak sa tým vytvoria podmienky pre dosiahnutie podstatne lepších hospodárskych výsledkov. Tieto opatrenia sa musia riadne pripraviť a zásadne môžu mať účinnosť len k začiatku kalendárneho roku.

(2) Prevádzanie, zlučovanie, splynutie, rozdeľovanie a zrušovanie národných podnikov vykonáva kompetentný minister po vyjadrení ministra financií apo prerokovaní s ústredným výborom kompetentného odborového zväzu, prevádzanie národných podnikov do pôsobnosti iného ministra tiež v dohode s ministrom predsedom Štátneho úradu plánovacieho. Vláda určuje, v ktorých prípadoch je pri uvedených organizačných zmenách a pri zrušovaní národných podnikov potrebný jej súhlas a v ktorých prípadoch je potrebný súhlas niektorých ústredných úradov, prípadne vyjadrenie výkonných orgánov národných výborov.

Deviaty oddiel

Zmeny a presuny výrobných programov a plánovaných úloh národných podnikov

§ 45

(1) Na zmenu výrobného programu nepredpokladanú plánom je potrebné schválenie kompetentného ministra; zmenu možno schváliť len z dôvodov obzvláštnej dôležitosti.

(2) Návrh na schválenie zmeny musí sa podrobne odôvodniť; treba k nemu pripojiť preukaz technickej pripravenosti nového výrobného programu a jeho materiálového, kádrového a finančného zabezpečenia, ako aj rozbor a vyčíslenie všetkých dôsledkov zmeny v hmotnom a peňažnom vyjadrení. Návrh, ktorý nevyhovuje týmto podmienkam, nesmie sa schváliť. Zmena nadobúda účinnosť dňom schválenia.

§ 46

(1) Výrobný program je dovolené presunúť do iného národného podniku alebo do inej miestne odlúčenej prevádzkárne (závodu) len vtedy, ak sa bezpečne zaistia účelnosť a hospodárnosť presunu a ak bol presun schválený.

(2) Presun výrobného programu osobitnej hospodárskej dôležitosti, ako aj opätovný presun výrobného programu v priebehu päť rokov schvaľuje vláda. Ostatné presuny schvaľujú kompetentní ministri s výnimkou presunov medzi národnými podnikmi tej istej výrobno-hospodárskej jednotky, ktoré schvaľuje riaditeľ vedúceho národného podniku (združenia). Presun výrobného programu treba vopred prejednať s ústredným výborom kompetentného odborového zväzu.

(3) O návrhu na schválenie presunu výrobného programu platí primerane ustanovenie § 45 ods. 2.

(4) Národné podniky, medzi ktorými sa presun výrobného programu prevádza, sú povinné sa dohodnúť o jednotlivých otázkach tohoto presunu. V zápisnici o dohode uvedú: názov národných podnikov a ich nadriadených orgánov, druh a rozsah prevádzanej výroby, čas je prevzatia, zoznam prevádzaných zákaziek s uvedením dodacích lehôt, dôsledky vyplývajúce z prevodu pre uzavreté hospodárske zmluvy, údaje o zabezpečení výrobnej kapacity preberajúceho podniku pre preberaný výrobný program, rozsah a spôsob prevzatia výrobných a iných podkladov, podrobnosti o zaškolení zamestnancov podnikom prevádzajúcim a spôsob jeho pomoci preberajúcemu podniku, najmä pri zabezpečovaní ďalšieho technického rozvoja prevádzanej výroby, ako aj určenie zástupcov strán zodpovedných za riadne prevedenie výrobného programu. Ak sa má pri presune výrobného programu previesť správa majetku, uvedie sa v dohode tiež zoznam tohoto majetku a spôsob jeho prevedenia. Dohodu o prevedení výrobného programu schvaľujú, ako aj vzniknuté spory riešia orgány nadriadené zúčastneným národným podnikom.

(5) Ak ide o presun výrobného programu medzi prevádzkárňami (závodmi) toto istého národného podniku, upraví otázky presunu uvedené v predchádzajúcom odseku riaditeľ národného podniku.

(6) Riaditelia zúčastnených národných podnikov zodpovedajú za to, že všetky organizácie a orgány štátnej správy, ktoré budú dotknuté presunom výrobného programu, budú o zmene bez meškania upovedomené.

§ 47

(1) Ak sa prevádzajú úlohy obsiahnuté v pláne národného podniku na iný národný podnik, platia zásady uvedené v § 45 ods. 2 a § 46 ods. 4 a 6 primerane.

(2) Pri zlúčení, splynutí alebo pri rozdelení národných podnikov urobí kompetentný minister opatrenie tiež o ich plánovaných úlohách.

Deviaty oddiel
Vedúce národné podniky a združenia

§ 48

(1) Ak ide o národné podniky určené za výrobno-hospodárske jednotky, podriadi kompetentný minister národné podniky a účelové organizácie, ktoré majú tvoriť výrobno-hospodársku jednotku, jednému z týchto národných podnikov alebo z iného závažného dôvodu môže kompetentný minister zriadiť združenie a podriadiť mu národné podniky a účelové organizácie, ktoré majú spolu so združením tvoriť výrobno-hospodársku jednotku.

(2) Národnému podniku ako vedúcemu môže byť výnimočne podriadená len účelová organizácia.

§ 49

Združenie je právnickou osobou, spravuje sa zásadami chozrasčotu a zapisuje sa do podnikového registra; pokiaľ nie je ustanovené inak, platia pre združenie primerane ustanovenia tohoto zákona a ostatných predpisov o národných podnikoch.

§ 50

(1) Vedúci národný podnik a združenie riadia podriadené organizácie v rozsahu, ktorý je nevyhnutný na plnenie úloh výrobno-hospodárskej jednotky, a koordinujú a kontrolujú činnosť podriadených organizácií. Vedúci národný podnik a združenie obstarávajú spoločné záležitosti výrobno-hospodárskej jednotky a vykonávajú hospodárske činnosti, ak je ich jednotný výkon hospodárnejší alebo účelnejší.

(2) Vedúci národný podnik a združenie spravidla

a) koordinujú vypracovanie plánov organizácií tvoriacich výrobno-hospodársku jednotku, zostavujú návrhy plánov jednotky a rozpisujú plánované plochy na organizácie tejto jednotky,

b) starajú sa o technický a ekonomický rozvoj výrobno-hospodárskej jednotky,

c) sústreďujú finančné zdroje určené k centralizovanému použitiu a starajú sa o ich najúčelnejšie využitie v organizáciách tvoriacich výrobno-hospodársku jednotku,

d) plánujú, riadia, prípadne vykonávajú odbyt výrobkov výrobno-hospodárskej jednotky a jej zásobovanie,

e) starajú sa o národohospodársku evidenciu v podriadených organizáciách,

f) usmerňujú mzdovú a kádrovú politiku,

g) vykonávajú komplexné rozbory činnosti organizácií vo výrobno-hospodárskej jednotke.

(3) Pri svojej činnosti vedúci národný podnik a združenie zabezpečujú rozvíjanie a využitie širokej účasti pracujúcich na riadení organizovanej Revolučným odborovým hnutím a vytvárajú predpoklady pre stále zvyšovanie hmotného záujmu organizácií tvoriacich výrobno-hospodársku jednotku i všetkých pracujúcich na výsledkoch hospodárenia jednotky.

§ 51

Vedúci národný podnik a združenie nezodpovedajú majetkovo za záväzky podriadených organizácií, pokiaľ sa za ne nezaručili alebo pokiaľ osobitné predpisy neustanovujú inak a podriadené organizácie nezodpovedajú za záväzky vedúceho podniku (združenia) ani za záväzky ostatných organizácií výrobno-hospodárskej jednotky.

§ 52

Riaditeľ vedúceho národného podniku (združenia) zodpovedá kompetentnému ministrovi za činnosť a plnenie úloh celej výrobno-hospodárskej jednotky; rozhoduje vo veciach tejto jednotky samostatne, pokiaľ rozhodovanie o niektorej veci nie je vyhradené nadriadenému orgánu. Zásadné otázky, ktoré sa týkajú výrobno-hospodárskej jednotky, je riaditeľ vedúceho národného podniku (združenia) povinný prejednať s riaditeľmi všetkých podriadených organizácií.

Jedenásty oddiel
Účelové organizácie a poverenie

§ 53

(1) Pre účelnejší a hospodárnejší výkon vývojovej, odbytovej alebo inej nevýrobnej činnosti, spravidla spoločnej pre niekoľko národných podnikov, môže kompetentný minister zriadiť účelovú organizáciu.

(2) Účelové organizácie, ktoré sú zriadené ako organizácie hospodárske, sú právnickými osobami, spravujú sa zásadami chozrasčotu a zapisujú sa do podnikového registra; platia pre ne primerane ustanovenia tohto zákona a ostatných predpisov o národných podnikoch.

(3) Účelovými organizáciami sú i výskumné ústavy, ak sú zriadené ako hospodárske organizácie; o zriaďovaní a právnych pomeroch týchto organizácií platia osobitné predpisy.

§ 54

Ak sa podieľa na výrobe toho istého odboru niekoľko výrobno-hospodárskych jednotiek, môže kompetentný minister určiť organizáciu, ktorá bude v rozsahu ním určenej pôsobnosti riadiť odbyt, výrobu, rozvoj, prípadne aj inú činnosť odboru sa týkajúcu (gescia); táto organizácia zodpovedá v súlade s výhľadovými plánmi za činnosť, ktorej riadením bola poverená. ak ide o výrobno-hospodárske jednotky v pôsobnosti niekoľkých ministrov, rozhoduje kompetentný minister o poverení v dohode so všetkými zúčastnenými ministrami. V najdôležitejších odboroch rozhoduje vláda.

Dvanásty oddiel
Riadenie výrobno-hospodárskych jednotiek a účelových organizácií ministrami

§ 55

Výrobno-hospodárske jednotky ústredne riadi kompetentný minister; takto riadi ja účelové organizácie, ktoré sú mu priamo podriadené.

§ 56

(1) Pri riadení výrobno-hospodárskych jednotiek a priamo podriadených účelových organizácií kompetentný minister najmä určuje základné vývojové koncepcie zverených mu odvetví a odborov a zabezpečuje ich proporcionálny rozvoj.

(2) V rámci tohto riadenia kompetentný minister

a) organizuje prieskum potrieb národného hospodárstva a ich vývoja;

b) zabezpečuje vypracovanie výhľadových (dlhodobých i päťročných) plánov, organizuje zostavovanie ročných plánov, rozpisuje úlohy a ukazovatele plánov a kontroluje ich plnenie;

c) vypracúva a zabezpečuje hlavné smery technického rozvoja odvetví, stará sa o výskum, vývoj, vynálezectvo, zlepšovateľstvo, technickú normalizáciu a zavádzanie nových výrobkov a nových spôsobov výroby;

d) sústreďuje finančné zdroje určené na centralizované použitie a stará sa o ich najúčelnejšie využitie výrobno-hospodárskymi jednotkami a podriadenými účelovými organizáciami;

e) riadi kádrovú politiku a stará sa o zvyšovanie kvalifikácie pracovníkov;

f) uplatňuje zásadné mzdovo-politické opatrenia;

g) riadi národohospodársku evidenciu;

h) stará sa o organizáciu bezpečnosti a hygieny pri práci;

ch) zabezpečuje vykonávanie komplexných rozborov;

i) plní ďalšie úlohy náležiace od jeho riadiacej a kontrolnej pôsobnosti.

(3) Kompetentný minister môže poveriť riaditeľa vedúceho národného podniku, združenia alebo národného podniku určeného za výrobno-hospodársku jednotku výkonom jednotlivých oprávnení prislúchajúcich mu podľa predchádzajúcich ustanovení.

Trinásty oddiel

Výrobno-hospodárske jednotky a účelové organizácie podriadené národným výborom

§ 57

(1) Aby krajské národné výbory mohli čo najširšie prispievať k rozvoju svojho kraja v súlade s požiadavkami rozvoja celého národného hospodárstva, zveruje sa im riadenie národných podnikov na úsekoch, kde túto úlohu môžu obstarávať lepšie a účelnejšie; tieto šeky určuje vláda.

(2) Pre národné podniky, ako i združenia a účelové organizácie zriadené na týchto úsekoch platia predchádzajúce ustanovenia s odchýlkami uvedenými v tomto oddieli.

§ 58

Národné podniky, združenia a účelové organizácie (ďalej len „podniky“) zriaďuje krajský národný výbor, v obvode ktorého sa má podnik zriadiť; pred zriadením podniku je povinný si vyžiadať tiež vyjadrenie kompetentného ministra.

§ 59

Zriaďovaciu listinu vydá a majetok, ktorý sa podniku zveruje do správy, určí rada krajského národného výboru, ktorý podnik zriadil.

§ 60

Riaditelia národného podniku určeného za výrobno-hospodársku jednotku, riaditeľa vedúceho národného podniku a riaditeľa účelovej organizácie priamo podriadenej rade vymenúva a odvoláva rada príslušného krajského národného výboru; riaditeľa združenia vymenúva a odvoláva krajský národný výbor, ktorý si vyžiada tiež vyjadrenie kompetentného ministra. U riaditeľov organizácií podriadených vedúcemu národnému podniku alebo združeniu prislúcha toto právo riaditeľovi vedúceho podniku alebo združeniu prislúcha toto právo riaditeľovi vedúceho podniku (združenia), pokiaľ si ho nevyhradila rada krajského národného výboru. Riaditeľ vymenovaný krajským národným výborom alebo jeho radou skladá sľub predsedovi krajského národného výboru; vzdanie sa funkcie riaditeľa vymenovaného krajským národným výborom alebo jeho radou nadobúda účinnosť dňom, ku ktorému bolo prijaté radou krajského národného výboru.

§ 61

(1) Výrobno-hospodárske jednotky sú podriadené rade príslušného krajského národného výboru; to platí aj o účelových organizáciách, ktoré nie sú podriadené vedúcemu národnému podniku alebo združeniu. Rade krajského národného výboru prislúcha najmä

a) robiť opatrenia o majetku a záväzkoch podnikov (§§ 15 a 16);

b) schvaľovať zmeny výrobných programov (§ 45);

c) schvaľovať presuny výrobných programov, pokiaľ ich schválenie neprislúcha vláde alebo riaditeľovi vedúceho národného podniku alebo združenia (§ 46 ods. 2);

d) robiť opatrenia pri prevode plánovaných úloh (§ 47).

(2) Kompetentný minister vykonáva riadiacu pôsobnosť, ktorá je nutná na zabezpečenie záujmov celého národného hospodárstva, najmä pri riešení zásadných otázok rozvoja odvetví a pri uplatňovaní najnovších poznatkov vedy a zavádzaní najvyspelejšej techniky.

§ 62

(1) Na zlučovaní, splynutí, rozdeľovaní a zrušovaní podnikov a na prevádzaní ich častí sa uznáša príslušný krajský národný výbor, ktorý je povinný, ak ide o podniky plánované ministerstvami, vyžiadať si tiež vyjadrenie kompetentného ministra. Ak sa týkajú tieto opatrenia podnikov v rôznych krajoch alebo ak sa má dotyčný podnik týmito opatreniami previesť do pôsobnosti iného krajského národného výboru, vykonávajú ich príslušné krajské národné výbory vo vzájomnej dohode.

(2) Ustanovenie § 59 platí tu primerane.

§ 63

(1) Pôsobnosťou, ktorá podľa predchádzajúcich ustanovení prislúcha krajským národným výborom a ich výkonným orgánom, môže vláda celkom alebo sčasti poveriť okresné národné výbory a ich výkonné orgány.

(2) Pôsobnosť, ktorá podľa predchádzajúcich ustanovení prislúcha ústredným výborom kompetentných odborových zväzov, vykonáva na podnikoch podriadených národným výborom kompetentný krajský odborový orgán.

Štrnásty oddiel
Zvláštne organizačné úpravy

§ 64

Vláda alebo orgán ňou splnomocnený môže na hospodárnejšie obstarávanie výrobnej, prípadne i nevýrobnej činnosti alebo na uľahčenie riadenia zriaďovať zvláštne organizácie (orgány), a to aj ako právnické osoby. Ich právne postavenie a pôsobnosť upraví štatút, ktorý vydá kompetentný minister. Ak neustanoví štatút inak, platia pre tieto organizácie, ak sú právnickými osobami, primerane ustanovenia tohto zákona a ostatných predpisov o národných podnikoch.

Pätnásty oddiel
Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia

§ 65

Kompetentní ministri vydajú v dohode s ústredným výborom kompetentného odborového zväzu podľa zásad schválených vládou štatúty, ktoré podrobnejšie upravia pre jednotlivé hospodárske odvetvia alebo odbory právne pomery a organizáciu národných podnikov, združení a účelových organizácií, vzájomné vzťahy organizácií vo výrobno-hospodárskych jednotkách, riadenie výrobno-hospodárskych jednotiek a organizácií nadriadenými orgánmi, ako aj iné otázky týkajúce sa odvetví alebo odborov. Štatúty vzťahujúce sa na výrobno-hospodárske jednotky a organizácie riadené národnými výbormi vydajú podľa zásad schválených vládou kompetentní ministri po prejednaní s radami krajských národných výborov; rady krajských národných výborov môžu v

dohode s kompetentným ministrom vydať k týmto štatútom podľa miestnych pomerov potrebné doplnky.

§ 66

(1) O záväzkových právnych pomeroch, financovaní, úverovaní, platobnom styku a kontrole finančného hospodárenia organizácií, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona, platia osobitné predpisy.

(2) Peňažné ústavy a podniky, i keď sú organizované ako národné podniky, spravujú sa aj naďalej predpismi doteraz pre ne platnými.

§ 67

(1) Zrušujú sa:

1. zákon č. 103/1950 Zb., o národných podnikoch priemyslových;
2. vládne nariadenie č. 105/1950 Zb., ktorým sa vyhlasuje Štatút národných podnikov priemyslových;
3. vládne nariadenie č. 60/1951 Zb., ktorým sa rozširuje platnosť zákona o národných podnikoch priemyslových na národné podniky v odbore Ministerstva stavebného priemyslu;
4. vládne nariadenie č. 99/1951 Zb., ktorým sa rozširuje platnosť zákona o národných podnikoch priemyslových na národné podniky v odbore Ministerstva národnej obrany;
5. vládne nariadenie č. 107/1952 Zb., ktorým sa rozširuje platnosť zákona o národných podnikoch priemyslových na národné podniky v odbore Ministerstva školstva, vied a umení;
6. vládne nariadenie č. 93/1953 Zb., ktorým sa rozširuje platnosť zákona o národných podnikoch priemyslových na národné podniky v odbore Štátneho úradu štatistického;

   a s výhradou uvedenou v § 66 ods. 2 aj všetky predpisy, ktoré sa vzťahujú na veci upravené týmto zákonom.

(2) Zrušuje sa ďalej ustanovenie § 3 ods. 1 vládneho nariadenia č. 44/4954 Zb., o organizácii verejnej dopravy v odbore Ministerstva dopravy.

(3) Dokiaľ sa nevydajú predpisy na vykonanie tohto zákona, použijú sa doterajšie predpisy, pokiaľ nie sú v rozpore s týmto zákonom.

§ 68

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1956;*) vykonajú ho všetci členovia vlády.

*) Zmeny vykonané zákonom č. 67/1958 Zb. nadobúdajú účinnosť 7. novembrom 1958.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.